

Θὰ πάψῃ καὶ ὁ Βλάχος νὰ γράψῃ στὴν 'Εστια
Μὲ όνομα γυναικας τὰ τόσα του ἀστεῖα.
Κι' ἔγω μαζί μὲ τοῦτον τὴν ποίησι θὰ πάψω,
Καὶ πέστε με Ζαήμη, ἀν στίχο ξαναγράψω.
Μὲ τί; γελάτε ὅλοι; . . . δὲν εἶναι παραμύθια . . .
Στὴν πίστι μου, ἀδέρφια, σᾶς λέω τὴν ἀλήθευτα.

Θ' ἀφήσουν τῆς ῥωμάντσαις κι' οἱ ποιηταὶ οἱ νέοι,
Καὶ δλοι θὲ νὰ πιάσουν 'στὸ χέρι τῶν δουλειῶν . . .
αὶ Μὰ σώπα ἐπὶ τέλους» καθένας σας μοῦ λέει,
Καὶ σήμερα ὁ κόσμος ἔχει **Πρωταπρελεγά-**
Ταρόντι! τώρα νοιῶθω πᾶς γράφω παραμύθια . . .
Μὰ τί χαρά, ἀδέρφια, ἀν ἡτανε ἀλήθευτα.

Souris.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

— Διὸ τούδε δικαιούμενα νὰ λέγωμεν περὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὅτι *Κώνων* ἐπὶ κεράτων **ΒΙΩΝ** καθεσθεὶς ἦδεν.

— Ο κ. Στέφανος Ξένος ἔβαπτισεν ὡς γνωστὸν τοὺς λεγομένους δόμογενες *Χρυσοκανθάρους*: ἄλλον μακάριτης *Κιοραῆς* παρεδέχετο ὅτι αἱ λέξεις κάνθαρος καὶ γάδαρος ἔχουσι τὴν αὐτὴν ρίζαν.

— Ωστε δημοτικώτερον εἶναι νὰ τοὺς δινομάζωμεν *Χρυσογαδάρους*.

— Αἱ *Νέαι Ιδέαι* ζηλοτυπήσασαι τὴν *Πρωταῖα*, τῆς δημοίας μόνα τὰ Ποικίλα ἀναγινώσκονται, ἐνόμισαν ὅτι ἀν ἀρχίσουν νὰ δημοσιεύσουν καὶ αὐταὶ Ποικίλα, ἵσως θὰ κατορθώσουν νὰ προσφέρουν κάτι τέρδες ἀνάγγειλαν.

— Νομίζομεν δμως ὅτι τὰ κύρια ἀρθρα τοῦ Οἰκονόμου χωριζόμενα κατὰ παραγράφους ἀποτελοῦν τὴν πλουσιωτέραν ἀγοράδεσμην ποικίλων.

— Εἰς τὸ πρὸς τὸν κ. Τρικούπην εὐχαριστήριον τοῦ 'Ηγουμένου Πεντέλης ὑπῆρχε καὶ ἡ λέξις *ἰκανὸς ἀναφερομένη* εἰς τὸν κ. πρωθυπουργόν.

— Τὸ θῆλυ δργανὸν τοῦ κ. Δεληγιάννη, ἡ «Πρωταῖα», συνεκινήθη ἐκ τῆς λέξεως αὐτῆς καὶ ἔγραψε τὰ ἔξης:

— «Ἡμεῖς γινώσκομεν δτεῖς κ. πρωθυπουργὸς εἶναι εἰς ἐκ τῶν *ἰκανωτέρων* τῶν πολιτικῶν μας, λοιπὸν πολὺν *ἰκανότητα* εὔχεται εἰς αὐτὸν ὁ καλόγηρος; » Ήσως θὰ ἐννοηθεῖ *ἰκανότητα* φύσεως ἄλλης.

— Εἶχε πολὺ δίκαιον νὰ διαμφισθῇ τὴν ἄλλης φύσεως *ἴκανότητα* τοῦ κ. Τρικούπην διάτρων τῆς *Πρωταῖας* καὶ μὴ λαβῶν πεῖραν αὐτῆς, οἷλαν ἔλαβε τῆς πολιτικῆς του *ἴκανότητος*. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν *εἰδικήν* του *ἴκανότητα*, αὐτὴν οὐδέποτε θὰ διαφίλονει κηθῆ, διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον δτει αὐτὴ δὲν ἀπαιτεῖ προσόντα.

* * *
— Αν εἶχε δίκαιον δι πρώτος, τότε θὰ κάμη καλὰ δι κύριοι Οἰκονόμου ὅταν θὲ θέλη νὰ γράψῃ ἀρθρον ἐν τῇ ἐφημερίδι του, νὰ ἀναβαίνῃ εἰς καμμιλαν καρέγλαν, φανταζόμενος ὅτι εἶναι ἐν τῇ βουλῇ, νὰ ἀπαγγέλλῃ δι τι θέλει νὰ πη, νὰ ἔχῃ δὲ στενογράφον ὅστις νὰ κρατῇ σημείωσιν τῶν λόγων του, οὓς ἔπειτα νὰ στέλλῃ πρὸς δημοσίευσιν.

— Ηγίνετο λόγιος περὶ τῆς φορολογικῆς διατριβῆς τοῦ κ. Πάλλην ἐν τῇ 'Εφημερίδι.

— Ο φίλος του Δ. Κ. παρατηρεῖ τὰ ἔξης:

— Δὲν θέλει τὸν φόρον ἐπὶ τῶν ἀροτριώντων κτηνῶν θέλει τὸν κεφαλικὸν φόρον. Γε' αὐτὸν ἐν τοσούτῳ εἶναι δλω τὸ ἴδιον. Καὶ σ' τὴν μία καὶ σ' τὴν ἄλλη περίστασι εἶναι φορολογήσιμος.

— Παρευρεθεὶς τις εἰς τὴν παράστασιν τοῦ **Ρεγολέττου** μας στέλλει τὴν ἔξης ἰδέαν του:

— «Ε! ἐπὶ τέλους εἰς τὸ θέατρο αὐτὸν βλέπει τις, ἀν δὲν ἀκούῃ.

— Αὐτὴν γύκτα τῆς Κυριακῆς ἥτο διὰ τοῦτο ἀναστρος διὰ οὐρανὸς, διότι δλα τὰ ἀστρα του είχαν πάει εἰς τὸ θέατρον.

— «Σᾶς φαίνεται παράδοξον ὅτι καὶ δι οὐρανός μας ἐθεατρίσθη;

— «Ε! δὰ τώρα, δὲν ξεύρετε οἱ ποιηταὶ μας ποσάκις τοῦ ἡγόρασαν εἰσιτήρια; »

— Σκηνὰς μολιερέους εἰχομεν κατ' αὐτάς.

— Ο παγκόσμιος ἀραστῆς **N***** θύσιασε χίλια φράγκω διὰ νὰ καταστήσῃ δυνατὴν τὴν συνέντευξιν του μὲ μίαν . . . **Κορίστας**.

— Τὴν πρώτην γύκτα δι Μί μας κτυπᾷ, κτυπᾷ, κτυπᾷ, οὔτε φωνὴ, οὔτε **Κορίστα**-

— Τὴν δευτέραν γύκτα καὶ **Κορίστα** καὶ φωνή· ἄλλ' η φωνὴ τοῦ λέγει:

— Φύγε καῦμένε κ' ἔρχεται δι ἀδελφός μου· μπορεῖ νὰ μᾶς σκοτώσῃ καὶ τοὺς δύο.

— Ο ταλαίπωρος **N***** ἀκόμη φεύγει, ἐνῷ τὰ χελιδα του μαριολογοῦν τὰ χελιδα του.

— Τι διάβολο! δι ἄνθρωπος αὐτὸς, ἔλεγεν δ. κ. **P***** διηγούμενος τὴν ιστορίαν αὐτὴν, εἶναι καταδίκασμένος νὰ διοθένῃ παρθένος.

— Δὲν εἶναι δίκοι του λοιπὸν οἱ λόγοι; τὸν ήρωτησαν.

Βίς ἀπὸ τοὺς Χρυσογαδάρους ὁμογενεῖς ὁ κ. Σγ*** κα-
τέρθωσεν ἐντὸς δεκαπενθημέρου νὰ σαρώσῃ ἀπὸ τὴν ἀγοράν
μᾶς 300,000 φράγκα καὶ νὰ τὸ στρίψῃ.

Ἡ μέθοδος του ἦτο ὅχι ἡ μέθοδος τῶν τριῶν, ἀλλὰ τῶν
δύο.

Διέδωκε κατ' ἀρχὰς εὐαρέστους περὶ Λαυρίου εἰδήσεις,
κατόπιν δυσαρέστους, καὶ ἡ διαφορὰ τῶν εὐαρέστων καὶ
μὴ δυσαρέστων ἦτο . . . . . **300,000** φραγκάκια.

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΑ

II

Sonetto

"Ἄν σήμερα κανεὶς σᾶς πῆ
Πῶς τάχ' αὐτὴ ποῦ ἀγαπᾶτε
"Αλλὸν κυττάζει, μὴν κοπῆ
Τὸ αἴμα σας—χαμογελᾶτε.

Καὶ ἀλλοις πῆ χωρὶς ὑπροπῆ
Εἰς τῆς ἀγάπης σας νὰ πάτε,
Ἀποχριθῆτε: σιωπῆ
Καὶ γιὰ κουτὸ μὴ μὲ περνᾶτε.

Τοὺς φίλους σας γιὰ τὴν ψευτιά τους
Σήμερα νὰ φοβᾶσθε μόνο,
Ταὶς φίλαις σας ὅλο τὸ χρόνο.

Γιατ' ἔχουνε μέσ' ἵ τὴ ματιά τους,
Σ' τὰ λόγια τους καὶ ἵ τὰ φιλιά
Παντοτεινὴ πρωταπριλία.
· Αράχνη.

Η ΕΠΑΝΟΔΟΣ.

Τὸ τρελλὸ τὸ χελιδόνι ἥλθε πάλι ἀπὸ τὰ ξένα
Στὰ παλειά του τὰ λημέρια τὰ πολυαγαπημένα
Μὰ ἀντὶ νὰ βρῇ τὴ φύσι μὲ λουλούδια σκεπασμένη
Βρῆκε λουλούδια γυρμένα καὶ τὴ φύσι χιονισμένη.

Βίμ' ἐγὼ τὸ χελιδόνι κ' ἔρχομαι ἀπὸ τὰ ξένα
Γιὰ νὰ ἴδω τὰ δυώ της μάτια τὰ πολυαγαπημένα.
Μὰ ἀντὶ θερμὴ ἀγκάλη, βρῆκα κρύα τὴν ματιά της
Καὶ στὰ στήθια της, γιὰ μένα, παγωμένη τὴν καρδιά της.

De Cock.

ΠΡΩΤΑΠΡΙΛΙΑ

ΠΑΝΣΕΔΕΣ.

Τὸ ψεῦμα εἶναι σήμερα κίβδηλον νόμισμα, νομίμως
τιθέμενον εἰς κυκλοφορίαν.

Εἶναι ἡ μόνη ἡμέρα καθ' ἥν οἱ κερασφόροι σύζυγοι
παρηγοροῦνται.

— "Ἐτσι ψέματα τὸ κάνει, γιατί εἶναι πρωταπριλία.

Σήμερα μόνον κάμνει δλίγην διακοπὴν ἡ φιλαρέσκεια
τῶν δεσποινίδων.

—"Οταν τὰς λέγητε σήμερον ώραίας, θὰ ἔχουν τὴν
διάκρισιν νὰ σκέπτωνται :

— Μήπως μᾶς τὸ λέγουν διότι εἶναι πρωταπριλία ;

—"Ο κ. Κουμουνδοῦρος μεταξὺ ὑπνου καὶ ἐγρηγόρσεως
θὰ ἐρωτᾷ ἑαυτὸν καὶ θ' ἀπαντᾶ :

— Τί ; δὲν εἶμαι πρωθυπουργός ;

— "Α ! μπᾶ ! εἶναι πρωταπριλία καὶ γιὰ τοῦτο νο-
μίζω ὅτι δὲν εἶμαι.

—"Αν ἐπρόκειτο νὰ νυμφευθῇ ὁ κ. Διληγιάννης μὲ γά-
μον πολιτικὸν, ἡ φυσικωτέρα του σύζυγος θὰ ἥτι η δε-
σποινίς πρωταπριλία.

ΜΑ ΗΤΑΝΕ ΠΡΩΤΑΠΡΙΛΙΑ.

· Εσυγκινήθη τώρα τόσο χρόνο

· Οποῦ δὲν ἀλλαξα τὸν ἴδιο μου σκοπὸ,

Πάντα πῶς ἔχω στὴν καρδιά μου πόνο

Πάντα πῶς τὴν λατρεύω, πῶς τὴν ἀγαπῶ.

Καὶ ἀνοίξε τὰ δροσερά της χεῖλη.

Καὶ — «τί ζητᾶς ; μοῦ λέει, τώρα νὰ σου πῶ»

— «Πῶς μ' ἀγαπᾶς καὶ σὺ χρυσῆ μου φίλη...»

· Εχαμογέλασε, καὶ μοῦπε — «Σ' ἀγαπῶ».

· · · · · · · · · · · · · · · · · ·

Καὶ πίστεψα εἰς τὴν γλυκειά της τὴν λαλιά

Μὰ ξέχασα πῶς ἥτανε πρωταπρελάζ.

De Cock.

Εἰς τὸν Ἐξοχώτατον Δόκτωρα Σιμούν.

· Στῆς γιατρικῆς τὰ φάρμακα ως 'στὸ λαϊμὸ ἐμπῆκες

Καὶ ἀπ' τὴν κοιλιὰ τῆς μάννας σου γιατρὸς, Σιμούν, ἐβγῆκες.

Μὰ τώρα μὲ τὸ δίπλωμα γιὰ δηδὸ γιατροὺς θὰ κάνης,

Καὶ ἔτοι κανένα ἀπὸ μᾶς ποτὲ δὲν θὰ πεθάνης.

· Η συγγροφεία του **Μή Χάνεσαι**.